

**SJVFS 2021:25**

**Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd  
om specialistkompetens för veterinärer;**

**Saknr C 25**

Utkom från trycket  
den 29 oktober 2021

beslutade den 28 oktober 2021.

Statens jordbruksverk föreskriver, med stöd av 3 kap. 4 och 5 §§ och 7 kap. 2 § förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård, samt efter samråd med Livsmedelsverket, följande.

Dessutom beslutar Jordbruksverket om följande allmänna råd.

**1 KAP. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om

1. indelning och benämning av de specialiteter inom vilka specialistkompetens kan uppnås,
2. vilken vidareutbildning som krävs för att en veterinär ska kunna godkännas som specialist, samt
3. godkännande som specialist för en veterinär som har genomgått en särskild utbildning till specialist i annat land.

2 § Grundläggande bestämmelser om specialistkompetens för veterinärer finns i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård samt förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

3 § Om det finns särskilda skäl kan Jordbruksverket besluta om undantag från bestämmelserna i 4 kap. 8–13 §§ samt 5 kap. i dessa föreskrifter.

**2 KAP. INDELNING OCH BENÄMNINGAR AV DE SPECIALITETER INOM  
VILKA SPECIALISTKOMPETENS KAN UPPNÅS**

1 § En veterinär får efter ansökan godkännas som specialist inom följande områden:

1. Sjukdomar hos hund och katt.
2. Sjukdomar hos häst.
3. Sjukdomar hos nötkreatur.
4. Sjukdomar hos gris.
5. Sjukdomar hos mindre sällskapsdjur.
6. Sjukdomar hos små idisslare.
7. Veterinär folkhälsa.

Med mindre sällskapsdjur enligt första stycket 5 avses tamiller samt sådana gnagare, kaniner, fåglar och reptiler som hålls som sällskapsdjur.

Med små idisslare enligt första stycket 6 avses får och get.

2 § Utöver det som anges i 1 § får en veterinär även godkännas som specialist i följande specifika ämnesområden inom sjukdomar hos hund och katt:

1. Anestesiologi.
2. Beteendevetenskap.
3. Bilddiagnostik.
4. Dermatologi.
5. Intensivvård.
6. Internmedicin.
7. Kardiologi.
8. Kirurgi.
9. Neurologi.
10. Nutrition.
11. Odontologi.
12. Oftalmologi.
13. Onkologi.
14. Ortopedi.
15. Reproduktion.

3 § Utöver det som anges i 1 § får en veterinär även godkännas som specialist i följande specifika ämnesområden inom sjukdomar hos häst:

1. Anestesiologi.
2. Bilddiagnostik.
3. Dermatologi.
4. Intensivvård.
5. Internmedicin.
6. Kardiologi.
7. Kirurgi.
8. Neurologi.
9. Nutrition.
10. Odontologi.
11. Oftalmologi.
12. Ortopedi.
13. Reproduktion.

### **3 KAP. KRAV PÅ FÖRKUNSKAPER**

1 § Den som vill påbörja en utbildning till specialist ska ha svensk legitimation som veterinär.

2 § Den som vill påbörja en utbildning till specialist inom ett specifikt ämnesområde inom sjukdomar hos hund och katt enligt 2 kap. 2 § ska

1. ha svensk legitimation som veterinär, och

2. vara en av Jordbruksverket godkänd specialist inom området sjukdomar hos hund och katt.

3 § Den som vill påbörja en utbildning till specialist inom ett specifikt ämnesområde inom sjukdomar hos häst enligt 2 kap. 3 § ska

1. ha svensk legitimation som veterinär, och
2. vara en av Jordbruksverket godkänd specialist inom området sjukdomar hos häst.

## 4 KAP. GENOMFÖRANDE AV UTBILDNINGEN

### Utbildningsanordnare

1 § Sveriges Veterinärförbund är utbildningsanordnare av specialistutbildningarna enligt 2 kap.

2 § Utbildningsanordnaren ansvarar för att kontrollera att en veterinär har genomfört de delmoment inom specialistutbildningen som anges i 9 § samt uppnått de mål som gäller för respektive specialistutbildning enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter. Utbildningsanordnaren ansvarar också för att examinera veterinären.

3 § Utbildningsanordnaren får inom ramen för de mål som gäller för respektive specialistutbildning enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter fastställa mer detaljerade krav på kunskaper och färdigheter för respektive utbildning. De mer detaljerade kraven ska framgå av en av utbildningsanordnaren framtagna loggbok för respektive specialistutbildning.

4 § Den veterinär som vill påbörja en specialistutbildning ska anmäla detta till utbildningsanordnaren innan utbildningen påbörjas.<sup>1</sup>

### Handledare

5 § Den veterinär som genomför sin specialistutbildning ska ha en huvudansvarig handledare. Den huvudansvariga handledaren ska i första hand vara en av Jordbruksverket godkänd specialist inom det område som utbildningen avser eller i andra hand inneha motsvarande kunskaper och kompetens.

#### *Allmänna råd till 5 §*

*Om den huvudansvariga handledaren inte är en av Jordbruksverket godkänd specialist inom det område som utbildningen avser bör veterinären höra med utbildningsanordnaren innan utbildningen påbörjas om den huvudansvariga handledaren kan godtas. Motsvarande avstämning bör även göras om veterinären under pågående utbildning byter till en huvudansvarig handledare som inte är en av Jordbruksverket godkänd specialist.*

6 § Den huvudansvariga handledaren ska handleda veterinären så att veterinären har möjlighet att genomföra utbildningens delmoment samt uppnå de kunskapsmål som

---

<sup>1</sup> Information om anmälan finns på utbildningsanordnarens webbplats.

gäller för respektive utbildning.Handledningen ska ges kontinuerligt i form av stöd och vägledning.

***Allmänna råd till 6 §***

- 1. Den huvudansvariga handledaren bör tjänstgöra där veterinären huvudsakligen genomför sin specialistutbildning.*
- 2. Den huvudansvarige handledaren bör inte samtidigt ansvara för fler veterinärer än att varje veterinär får stöd och vägledning i tillräcklig omfattning.*

7 § Den huvudansvarige handledaren får ta hjälp av en eller flera biträdande handledare för att handleda veterinären i enskilda moment i utbildningen.

Den biträdande handledaren ska i första hand vara en av Jordbruksverket godkänd specialist inom det område som utbildningen avser eller i andra hand inneha motsvarande kunskaper och kompetens.

**Utbildningens innehåll**

8 § Utbildningen till specialist innebär att veterinären genomför de delmoment som framgår av 9 § samt uppfyller de mål som gäller för respektive utbildning enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter.

9 § Utbildningen till specialist ska omfatta delmomenten

1. handledd tjänstgöring,
2. kompletterande utbildning i form av fördjupningskurser och konferenser inom specialistområdet,
3. litteraturstudier inom det aktuella specialistområdet enligt den huvudansvarige handledarens anvisningar, samt
4. självständigt skriftligt arbete.

Med handledd tjänstgöring enligt första stycket 1 menas tjänstgöring där den huvudansvarige handledaren kontinuerligt stöttar och vägleder veterinären samt bedömer veterinärens kompetensutveckling. Den handledda tjänstgöringen ska pågå i minst tre år eller den längre tid som krävs för att veterinären ska ha utfört delmomenten enligt första stycket samt uppfyller målen för respektive ämnesområde enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter.

Den handledda tjänstgöringen enligt första stycket 1 ska genomföras på ett eller flera tjänstgöringsställen där veterinären kan tillgodogöra sig de kunskaper som krävs för att uppfylla utbildningens delmoment samt målen enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter.

Ett självständigt skriftligt arbete enligt första stycket 4 innebär följande:

1. Det skriftliga arbetet för den som går utbildning till specialist enligt 2 kap. 1 § ska vara relevant för specialistområdet och bestå av en självständig undersökning, fallbeskrivningar inklusive diskussion eller motsvarande skriftligt arbete. Det skriftliga arbetet ska vara av sådan kvalitet att det kan publiceras i en svensk veterinärmedicinsk tidskrift. Ett skriftligt arbete inom ämnesområdet som har publicerats i en internationell vetenskaplig tidskrift får tillgodoräknas om veterinären är angiven som huvudförfattare.
2. Det skriftliga arbetet för den som går utbildning till specialist inom ett specifikt ämnesområde enligt 2 kap. 2 och 3 §§ ska vara relevant för specialistområdet och bestå av fallbeskrivningar inklusive diskussion samt en vetenskaplig

artikel eller motsvarande. Den vetenskapliga artikeln ska vara publicerad eller accepterad i en internationell vetenskaplig tidskrift. Ett arbete inom ämnesområdet som har publicerats i en internationell vetenskaplig tidskrift får tillgodoräknas om veterinären är angiven som huvudförfattare.

***Allmänna råd till 9 §***

*Den handledda tjänstgöringen enligt första stycket 1 bör planeras in i ordinarie tjänstgöringsscheman för både veterinären och den huvudansvarige handledaren.*

10 § Utbildningen ska avslutas med en examination som anordnas av utbildningsanordnaren.

**Individuell utbildningsplan**

11 § Veterinären ska tillsammans med den huvudansvariga handledaren ta fram en utbildningsplan. Utbildningsplanen ska vara individuell och utgå från kunskapsmålen för specialiteten. Den ska omfatta den tjänstgöring och utbildning som behövs för att uppfylla kunskapsmålen.

Av utbildningsplanen enligt första stycket ska framgå åtminstone följande:

1. Namn på veterinären och huvudansvariga handledaren.
2. På vilket eller vilka tjänstgöringsställen veterinären ska tjänstgöra och utbildas i de olika delmomenten samt uppnå målen enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter.
3. Lämpliga litteraturstudier för den aktuella specialistutbildningen.
4. Vilka kurser som veterinären ska genomföra inom respektive område.
5. Vilka eventuella biträdande handledare som kommer att delta i handledningen.
6. En tidsplan för utbildningen.

Utbildningsplanen ska vara skriftlig och ska vid behov revideras av veterinären och den huvudansvariga handledaren tillsammans. Utbildningsplanen ska vara fastställd innan utbildningen påbörjas och ska på anmodan kunna uppvisas för utbildningsanordnaren.

***Allmänna råd till 11 §***

*Den huvudansvarige handledaren och veterinären bör åtminstone två gånger per år gå igenom utbildningsplanen gemensamt. I de fall utbildningsplanens tidsramar inte kan hållas bör planen revideras.*

**Dokumentation av utbildningen**

12 § När veterinären har genomfört delmoment för specialistutbildningen enligt 9 § eller uppnått mål för utbildningen enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter ska detta intygas löpande av den huvudansvariga handledaren i den av utbildningsanordnaren framtagna loggboken för utbildningen.

Moment i specialistutbildningen som har genomförts under handledning av en biträdande handledare ska intygas i loggboken av den huvudansvarige handledaren efter att han eller hon har stämt av med den biträdande handledaren att veterinären behärskar momentet.

Det som intygas i loggboken ska kunna styrkas genom journalanteckningar, kursintyg eller intyg från biträdande handledare. Journalanteckningarna och intygen ska på anmodan kunna visas upp för utbildningsanordnaren.

13 § Av loggboken ska minst framgå att veterinären har genomfört utbildningens delmoment enligt 9 § samt uppnått de specifika kunskapsmål som gäller för utbildningen enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter.

## **5 KAP. KONTROLL AV GENOMFÖRD UTBILDNING OCH EXAMINATION**

1 § Efter att ha slutfört det självständiga skriftliga arbetet enligt 4 kap. 9 § första stycket 4 får veterinären ansöka om att utbildningsanordnaren ska bedöma om arbetet motsvarar kraven i 4 kap. 9 § fjärde stycket 1 eller 2 beroende på vilken utbildning veterinären genomför. Bedömningen av det skriftliga arbetet får ske innan övriga delmoment av specialistutbildningen enligt 4 kap. 9 § har slutförts.

Utbildningsanordnaren ska lämna ett skriftligt utlåtande till veterinären om det skriftliga arbetet kan godkännas eller inte. Utlåtandet ska motiveras om utbildningsanordnaren anser att arbetet inte kan godkännas.

2 § Efter att den huvudansvarige handledaren intygat i loggboken att veterinären har genomfört samtliga delmoment av specialistutbildningen enligt 4 kap. 9 § samt uppnått målen för utbildningen enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter får veterinären ansöka om att utbildningsanordnaren ska kontrollera den genomförda utbildningen.

Kontroll enligt första stycket innebär att utbildningsanordnaren genomför en granskning av att loggboken är komplett ifylld samt att det skriftliga arbetet kan godkännas. Ett skriftligt arbete som redan har godkänts enligt 1 § ska inte bedömas igen.

Utbildningsanordnaren ska lämna ett skriftligt utlåtande till veterinären om hans eller hennes utbildning är genomförd i enlighet med första stycket. Om utbildningsanordnaren anser att någon del av utbildningen inte kan anses genomförd ska detta motiveras.

3 § Om kontrollen enligt 2 § visar att veterinären har genomfört utbildningen i enlighet med 4 kap. 9 § samt uppnått målen för utbildningen i enlighet med bilaga 1–8 får veterinären ansöka hos utbildningsanordnaren om att få genomföra sin examination.

4 § Examinationen ska pröva att veterinären har uppnått utbildningens mål enligt bilaga 1–8 till dessa föreskrifter. Examinationen ska vara skriftlig och får även kompletteras med en muntlig del.

5 § Efter godkänd examination ska veterinären få ett examensbevis av utbildningsanordnaren.

6 § Om veterinären inte blir godkänd på examinationen ska han eller hon få ett skriftligt utlåtande från utbildningsanordnaren med en motivering till varför veterinären inte kunde godkännas.

## **6 KAP. ANSÖKAN OM GODKÄNNANDE SOM SPECIALIST**

1 § En ansökan om godkännande som specialist ska göras hos Jordbruksverket.<sup>2</sup>

2 § En ansökan enligt 1 § ska innehålla följande uppgifter:

1. Den sökandes namn, personnummer och kontaktuppgifter.
2. Uppgift om inom vilket område ansökan om godkännande som specialist avser.
3. En kopia av examensbeviset från utbildningsanordnaren.
4. Bevis på betald ansökningsavgift.

Kopian av examensbeviset enligt första stycket 3 ska vara tydlig och läsbar.

3 § Den som ansöker om godkännande som specialist enligt 1 § ska betala en ansökningsavgift till Jordbruksverket i enlighet med 7 kap. 1 § förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

Avgiften ska betalas i samband med ansökan. Om avgiften inte betalas kommer ansökan inte att prövas.

## **7 KAP. GODKÄNNANDE SOM SPECIALIST EFTER GENOMFÖRD UTLÄNSK UTBILDNING**

1 § Den som har svensk legitimation som veterinär och som har genomgått utländsk specialiseringstjänstgöring kan ansöka om godkännande som specialist hos Jordbruksverket.<sup>3</sup>

2 § En ansökan enligt 1 § ska innehålla följande uppgifter:

1. Den sökandes namn, personnummer och kontaktuppgifter.
2. Uppgift om inom vilket område ansökan om godkännande som specialist avser.
3. Kopia på examensbevis från utbildningen samt eventuella andra intyg rörande utbildningens innehåll och nivå som veterinären vill att Jordbruksverket ska ta med i bedömningen av om specialistgodkännande kan medges.
4. Bevis på betald ansökningsavgift.

Kopia av examensbevis och andra intyg enligt första stycket 3 ska vara tydliga och läsbara.

3 § Den som har genomgått utländsk specialiseringstjänstgöring som inte överensstämmer med den svenska specialistutbildningen kan godkännas som specialist efter att ha genomfört den svenska utbildningen i den omfattning som Jordbruksverket beslutar om i varje enskilt fall.

4 § Den som ansöker om godkännande som specialist enligt 1 § ska betala en ansökningsavgift till Jordbruksverket i enlighet med 7 kap. 1 § förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

Avgiften ska betalas vid ansökan. Om avgiften inte betalas kommer ansökan inte att prövas.

---

<sup>2</sup> Närmare instruktion för hur man ansöker finns på Jordbruksverkets webbplats.

<sup>3</sup> Närmare instruktion för hur man ansöker finns på Jordbruksverkets webbplats.

**Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser**

1. Denna författning träder i kraft den 1 januari 2022. De allmänna råden ska börja gälla samma dag. Genom författningen upphävs 7 kap. och bilaga 7 i Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd (SJVFS 2009:83) om behörigheter för djurhälsopersonal.
2. Den som har påbörjat en specialistutbildning i enlighet med den gamla författningen och har fått ett beslut från Jordbruksverket om detta, får tillgodoräkna sig tidigare genomförd tid av motsvarande utbildning samt genomförda delar av motsvarande utbildning i enlighet med den nya författningen med annan dokumentation än den som anges i 4 kap. 12 § tredje stycket i den nya författningen. I detta avseende motsvarar specialistutbildning inom området livsmedelshygien enligt den gamla författningen området veterinär folkhälsa enligt den nya författningen.
3. Ett beslut från Jordbruksverket om tillgodoräkning av tid eller del av specialistutbildningen i enlighet med den gamla författningen innebär att veterinären har uppnått motsvarande delmoment eller mål enligt den nya författningen.

CHRISTINA NORDIN

Adrian Vallin  
(Internationella frågor och  
djurhälsopersonalenheten)

***Bilaga 1***

**SJUKDOMAR HOS HUND OCH KATT**

Bilagan innehåller de mål som en veterinär under specialistutbildningen minst ska uppnå samt behärska inom ramen för utbildningen.

**A Allmänna mål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären ha adekvat teoretisk och praktisk kunskap inom samtliga ämnen som anges i denna bilaga. Kunskapsnivån i de ämnen som anges i bilagan ska vara fördjupad jämfört med kunskapsnivån som krävs för en veterinärexamen vid Sveriges lantbruksuniversitet.

**B Specifika kunskapsmål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären:

1. Ha ett etiskt och professionellt förhållningssätt.
2. Ha god kunskap om och kunna tillämpa gällande lagstiftning på området.
3. Ha god kunskap om och kunna tillämpa svensk antibiotikapolicy, hygienregler, smittskyddsarbete och strålskyddssäker arbetsmetodik.
4. Kunna tolka och kritiskt granska vetenskapliga fakta samt omsätta dessa i ett evidensbaserat arbetssätt.
5. Ha god kunskap om djurvälstånd samt orsaker till, förebyggande och behandling av beteendestörningar hos hund och katt.
6. Ha god förmåga att självständigt utföra kvalificerad djursjukvård av hund och katt såväl i daglig verksamhet som i jourverksamhet.
7. Ha god kunskap om klinisk farmakologi.
8. Ha god förståelse för etiologi och patogenes samt behärska profylax, diagnostik, behandling och rehabilitering av sjukdomar samt skador hos hund och katt.
9. Behärska de allmänt förekommande metoderna för sedering, lokalbedövning, anestesi och analgesi samt utifrån situationen kunna välja lämplig metod.
10. Ha god kunskap om kirurgiska ingrepp och pre- och postoperativ vård samt självständigt kunna utföra vanligt förekommande kirurgiska ingrepp.
11. Ha goda kunskaper i akut- och intensivvård.
12. Vara väl förtrogen med kliniska och laboratoriebaserade diagnostiska metoder samt kunna applicera resultat från dessa på ett adekvat sätt.
13. På ett tydligt och strukturerat sätt i tal och skrift kunna kommunicera relevant information till kollegor, djurägare, allmänhet, företag och myndigheter.

Veterinären ska ha fördjupad kunskap om utredningsgång, diagnostik, terapi, rehabilitering och prognos för de vanliga sjukdomstillstånden vad gäller:

1. Cirkulationsorganen.
2. Digestionsorganen inklusive tänder.
3. Endokrinologi.
4. Hematologi och immunologi.
5. Dermatologi.
6. Infektioner inklusive zoonoser.
7. Onkologi.
8. Neurologi.
9. Ortopedi.
10. Reproduktionsorganen.
11. Respirationsorganen.
12. Rörelseapparaten.
13. Urinorganen.
14. Oftalmologi.
15. Öron-, nos- och hals.

## ***Bilaga 2***

### **SJUKDOMAR HOS HÄST**

Bilagan innehåller de mål som en veterinär under specialistutbildningen minst ska uppnå samt behärska inom ramen för utbildningen.

#### **A Allmänna mål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären ha adekvat teoretisk och praktisk kunskap inom samtliga ämnen som anges i denna bilaga. Kunskapsnivån i de ämnen som anges i bilagan ska vara fördjupad jämfört med kunskapsnivån som krävs för en veterinärexamen vid Sveriges lantbruksuniversitet.

#### **B Specifika kunskapsmål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären:

1. Ha ett etiskt och professionellt förhållningssätt.
2. Ha god kunskap om och kunna tillämpa gällande lagstiftning på området.
3. Ha god kunskap om och kunna tillämpa svensk antibiotikapolicy, hygienregler, smittskyddsarbete och strålskyddssäker arbetsmetodik.
4. Kunna tolka och kritiskt granska vetenskapliga fakta och omsätta dessa i ett evidensbaserat arbetssätt.
5. Ha god kunskap om djurvälstånd samt orsaker till, förebyggande och behandling av beteendestörningar hos häst.
6. Ha god förmåga att självständigt utföra kvalificerad djursjukvård av häst såväl i daglig verksamhet som i jourverksamhet.
7. Ha god kunskap om klinisk farmakologi.
8. Ha god förståelse för etiologi och patogenes samt behärska profylax, diagnostik, behandling och rehabilitering av sjukdomar och skador hos häst.
9. Behärska de allmänt förekommande metoderna för sedering, lokalbedövning, anestesi, och analgesi samt utifrån situationen välja lämplig metod.
10. Ha god kunskap om kirurgiska ingrepp och pre- och postoperativ vård samt självständigt kunna utföra vanligt förekommande kirurgiska ingrepp.
11. Ha goda kunskaper i akutsjukvård och kännedom om intensivvård.
12. Ha insikt i hästens roll som livsmedelsproducerande djur samt ha goda kunskaper om de livsmedelshygieniska konsekvenserna av åtgärder som vidtas inom hästpraktiken.
13. Ha insikt i hästens betydelse i samhället, hästhållning och hästsportens villkor i Sverige.
14. Vara väl förtrogen med kliniska och laboratoriebaserade diagnostiska metoder och kunna applicera resultat från dessa på ett adekvat sätt.

15. På ett tydligt och strukturerat sätt i tal och skrift kunna kommunicera relevant information till kollegor, djurägare, allmänhet, företag och myndigheter.

Veterinären ska ha fördjupad kunskap om utredningsgång, diagnostik, terapi, rehabilitering och prognos för de vanliga sjukdomstillstånden vad gäller:

1. Respirationsorganen.
2. Cirkulationsorganen.
3. Digestionsorganen.
4. Neurologi.
5. Oftalmologi.
6. Rörelseapparaten.
7. Urogenitalia.
8. Hematologi och immunologi.
9. Onkologi.
10. Endokrinologi.
11. Förgiftnings- och bristsjukdomar.
12. Dermatologi.
13. Infektioner inklusive zoonoser.
14. Fölsjukdomar.

***Bilaga 3***

**SJUKDOMAR HOS NÖTKREATUR**

Bilagan innehåller de mål som en veterinär under specialistutbildningen minst ska uppnå samt behärska inom ramen för utbildningen.

**A Allmänna mål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären ha adekvat teoretisk och praktisk kunskap inom samtliga ämnen som anges i denna bilaga. Kunskapsnivån i de ämnen som anges i bilagan ska vara fördjupad jämfört med kunskapsnivån som krävs för en veterinärexamen vid Sveriges lantbruksuniversitet.

**B Specifika kunskapsmål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären:

1. Ha ett etiskt och professionellt förhållningssätt.
2. Ha god kunskap om och kunna tillämpa gällande lagstiftning på området.
3. Ha god kunskap om och kunna tillämpa svensk antibiotikapolicy, hygienregler och smittskyddsarbete.
4. Kunna tolka och kritiskt granska vetenskapliga fakta och omsätta dessa i ett evidensbaserat arbetssätt.
5. Ha god kunskap om djurvälstånd samt orsaker till, förebyggande och behandling av beteendestörningar hos nötkreatur.
6. Kunna fungera som kvalificerad utredare och rådgivare inom specialistområdet.
7. Ha god kunskap om klinisk farmakologi.
8. Ha god förståelse för etiologi och patogenes, självständigt kunna behandla sjukdomar och skador samt ge råd om förebyggande hälsoarbete i nötkreatursbesättningar.
9. Behärska de allmänt förekommande metoderna för sedering, lokalbedövning, anestesi, och analgesi samt utifrån situationen välja lämplig metod.
10. Ha god kunskap om nötkreaturens betydelse i samhället, olika djurhållnings- och produktionsformer för nötkreatur samt de olika hållnings- och produktionsformernas effekter på djurvälstånd, smittskydd och produktionsekonomi.
11. Ha god kunskap om ekonomiska effekter av djurhälso- och reproduktionsstörningar samt kunna sätta rimliga mål för förändringsarbete på besättningsnivå.
12. Ha goda kunskaper i akutsjukvård.

13. Ha insikt om nötkreaturens roll som livsmedelsproducerande djur samt ha goda kunskaper om de livsmedelshygieniska konsekvenserna vid utbrott av smittsamma djursjukdomar och åtgärder som med anledning av detta eller av andra skäl vidtas inom nötkreatursbesättningar.
14. Vara väl förtrogen med kliniska och laboriebaserade diagnostiska metoder och kunna applicera resultat från dessa på ett adekvat sätt.
15. På ett tydligt och strukturerat sätt i tal och skrift kunna kommunicera relevant information till kollegor, djurägare, allmänhet, företag och myndigheter.

Veterinären ska ha fördjupad kunskap om utredningsgång, diagnostik, terapi och prognos för de vanliga sjukdomstillstånden vad gäller:

1. Respirationsorganen.
2. Cirkulationsorganen.
3. Digestionsorganen.
4. Infektioner inklusive zoonoser.
5. Oftalmologi.
6. Urinorganen.
7. Hematologi och immunologi.
8. Onkologi.
9. Endokrinologi.
10. Förgiftnings- och bristsjukdomar.
11. Dermatologi.
12. Rörelseapparaten, inklusive klövar.
13. Reproduktion inklusive obstetrik och juver.
14. Kalv- och ungnötsjukdomar.

***Bilaga 4***

**SJUKDOMAR HOS GRIS**

Bilagan innehåller de mål som en veterinär under specialistutbildningen minst ska uppnå samt behärska inom ramen för utbildningen.

**A Allmänna mål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären ha adekvat teoretisk och praktisk kunskap inom samtliga ämnen som anges i denna bilaga. Kunskapsnivån i de ämnen som anges i bilagan ska vara fördjupad jämfört med kunskapsnivån som krävs för en veterinärexamen vid Sveriges lantbruksuniversitet.

**B Specifika kunskapsmål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären:

1. Ha ett etiskt och professionellt förhållningssätt.
2. Ha god kunskap om och kunna tillämpa gällande lagstiftning på området.
3. Ha god kunskap om och kunna tillämpa svensk antibiotikapolicy, hygienregler och smittskyddsarbete.
4. Kunna tolka och kritiskt granska vetenskapliga fakta och omsätta dessa i ett evidensbaserat arbetssätt.
5. Ha god kunskap om djurvälstånd samt orsaker till, förebyggande och behandling av beteendestörningar hos grisar.
6. Kunna fungera som kvalificerad utredare och rådgivare inom specialistområdet.
7. Ha god kunskap om klinisk farmakologi.
8. Ha god förståelse för etiologi och patogenes, självständigt kunna behandla sjukdomar och skador samt ge råd om förebyggande hälsoarbete i grisbesättningar.
9. Behärska de allmänt förekommande metoderna för sedering, lokalbedövning, anestesi, och analgesi samt utifrån situationen välja lämplig metod.
10. Ha god kunskap om grisens betydelse i samhället, olika djurhållnings- och produktionsformer för gris samt de olika hållnings- och produktionsformernas effekter på djurvälstånd, smittskydd och produktionsekonomi.
11. Ha god kunskap om ekonomiska effekter av djurhälso- och reproduktionsstörningar samt kunna sätta rimliga mål för förändringsarbete på besättningsnivå.
12. Ha goda kunskaper i akutsjukvård.

13. Ha insikt om grisarnas roll som livsmedelsproducerande djur samt ha goda kunskaper om de livsmedelshygieniska konsekvenserna vid utbrott av smittsamma djursjukdomar och åtgärder som med anledning av detta eller av andra skäl vidtas inom grisbesättningar.
14. Vara väl förtrogen med kliniska och laboriebaserade diagnostiska metoder och kunna applicera resultat från dessa på ett adekvat sätt.
15. På ett tydligt och strukturerat sätt i tal och skrift kunna kommunicera relevant information till kollegor, djurägare, allmänhet, företag och myndigheter.

Veterinären ska ha fördjupad kunskap om utredningsgång, diagnostik, terapi och prognos för de vanliga sjukdomstillstånden vad gäller:

1. Respirationsorganen.
2. Cirkulationsorganen.
3. Digestionsorganen.
4. Infektioner inklusive zoonoser.
5. Oftalmologi.
6. Urinorganen.
7. Reproduktion.
8. Förgiftnings- och bristsjukdomar.
9. Dermatologi.
10. Rörelseapparaten inklusive klövar.
11. Sjukdomar hos smågrisar och tillväxtgrisar.

*Bilaga 5***SJUKDOMAR HOS MINDRE SÄLLSKAPSDJUR**

Bilagan innehåller de mål som en veterinär under specialistutbildningen minst ska uppnå samt behärska inom ramen för utbildningen.

**A Allmänna mål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären ha adekvat teoretisk och praktisk kunskap inom samtliga ämnen som anges i denna bilaga. Kunskapsnivån i de ämnen som anges i bilagan ska vara fördjupad jämfört med kunskapsnivån som krävs för en veterinärexamen vid Sveriges lantbruksuniversitet.

**B Specifika kunskapsmål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären:

1. Ha ett etiskt och professionellt förhållningssätt.
2. Ha god kunskap om och kunna tillämpa gällande lagstiftning på området.
3. Ha god kunskap om och kunna tillämpa svensk antibiotikapolicy, hygienregler, smittskyddsarbete och strålskyddssäker arbetsmetodik.
4. Kunna tolka och kritiskt granska vetenskapliga fakta och omsätta dessa i ett evidensbaserat arbetssätt.
5. Ha god kunskap om djurvälstånd och orsaker till, förebyggande och behandling av beteendestörningar hos tamiller samt sådana smågnagare, kaniner, reptiler och fåglar som hålls som sällskapsdjur.
6. Ha god förmåga att självständigt utföra kvalificerad djursjukvård såväl i daglig verksamhet som i jourverksamhet för tamiller samt sådana gnagare, kaniner, reptiler och fåglar som hålls som sällskapsdjur.
7. Ha god kunskap om klinisk farmakologi.
8. Ha god förståelse för etiologi och patogenes samt behärska profylax, diagnostik, behandling och rehabilitering av sjukdomar och skador hos tamiller samt sådana gnagare, kaniner, reptiler och fåglar som hålls som sällskapsdjur.
9. Behärska de allmänt förekommande metoderna för sedering, lokalbedövning, anestesi, och analgesi samt utifrån situationen välja lämplig metod.
10. Ha god kunskap om kirurgiska ingrepp och pre- och postoperativ vård samt självständigt kunna utföra vanligt förekommande kirurgiska ingrepp.
11. Ha goda kunskaper i akut- och intensivvård.
12. Vara väl förtrogen med kliniska och laboratoriebaserade diagnostiska metoder och kunna applicera resultat från dessa på ett adekvat sätt.
13. Ha insikt i kaninens möjliga roll som livsmedelsproducerande djur samt ha goda kunskaper om de livsmedelshygieniska konsekvenserna av åtgärder som vidtas inom veterinärpraktiken.

14. På ett tydligt och strukturerat sätt i tal och skrift kunna kommunicera relevant information till kollegor, djurägare, allmänhet, företag och myndigheter.

Veterinären ska dessutom behärska utredningsgång, diagnostik, terapi och prognos för de vanliga sjukdomstillstånden vad gäller:

1. Cirkulationsorganen.
2. Digestionsorganen inklusive tänder.
3. Endokrinologi.
4. Hematologi och immunologi.
5. Dermatologi.
6. Infektioner inklusive zoonoser.
7. Onkologi.
8. Neurologi.
9. Reproduktionsorganen.
10. Respirationsorganen.
11. Rörelseapparaten.
12. Urinorganen.

## ***Bilaga 6***

### **SJUKDOMAR HOS SMÅ IDISSLARE**

Bilagan innehåller de mål som en veterinär under specialistutbildningen minst ska uppnå samt behärska inom ramen för utbildningen.

#### **A Allmänna mål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären ha adekvat teoretisk och praktisk kunskap inom samtliga ämnen som anges i denna bilaga. Kunskapsnivån i de ämnen som anges i bilagan ska vara fördjupad jämfört med kunskapsnivån som krävs för en veterinärexamen vid Sveriges lantbruksuniversitet.

#### **B Specifika kunskapsmål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären:

1. Ha ett etiskt och professionellt förhållningssätt.
2. Ha god kunskap om och kunna tillämpa gällande lagstiftning på området.
3. Ha god kunskap om och kunna tillämpa svensk antibiotikapolicy, hygienregler och smittskyddsarbete.
4. Kunna tolka och kritiskt granska vetenskapliga fakta och omsätta dessa i ett evidensbaserat arbetssätt.
5. Ha god kunskap om djurvälstånd samt orsaker till, förebyggande och behandling av beteendestörningar hos får och get.
6. Kunna fungera som kvalificerad utredare och rådgivare inom specialistområdet.
7. Ha god kunskap om klinisk farmakologi.
8. Ha god förståelse för etiologi och patogenes, självständigt kunna behandla sjukdomar och skador samt ge råd om förebyggande hälsoarbete i får- och getbesättningar.
9. Behärska de allmänt förekommande metoderna för sedering, lokalbedövning, anestesi, och analgesi samt utifrån situationen välja lämplig metod.
10. Ha god kunskap om små idisslars betydelse i samhället, olika djurhållnings- och produktionsformer för små idisslare samt de olika hållnings- och produktionsformernas effekter på djurvälstånd, smittskydd och produktionsekonomi.
11. Ha god kunskap om ekonomiska effekter av djurhälso- och reproduktionsstörningar samt kunna sätta rimliga mål för förändringsarbete på besättningsnivå.
12. Ha goda kunskaper i akutsjukvård.
13. Ha insikt om får och getters roll som livsmedelsproducerande djur samt ha goda kunskaper om de livsmedelshygieniska konsekvenserna vid utbrott av

smittsamma sjukdomar och åtgärder som med anledning av detta eller av andra skäl vidtas inom får- och getbesättningar.

14. Vara väl förtrogen med kliniska och laboriebaserade diagnostiska metoder och kunna applicera resultat från dessa på ett adekvat sätt.
15. På ett tydligt och strukturerat sätt i tal och skrift kunna kommunicera relevant information till kollegor, djurägare, allmänhet, företag och myndigheter.

Veterinären ska dessutom behärska utredningsgång, diagnostik, terapi och prognos för de vanliga sjukdomstillstånden vad gäller:

1. Respirationsorganen.
2. Cirkulationsorganen.
3. Digestionsorganen.
4. Infektioner inklusive zoonoser.
5. Oftalmologi.
6. Urinorganen.
7. Hematologi och immunologi.
8. Onkologi.
9. Endokrinologi.
10. Förgiftnings- och bristsjukdomar.
11. Dermatologi.
12. Rörelseapparaten, inklusive klövar.
13. Reproduktion inklusive obstetrik och juver.
14. Sjukdomar hos lamm, killingar samt ungdjur av får och get.

*Bilaga 7***VETERINÄR FOLKHÄLSA**

Bilagan innehåller de mål som en veterinär under specialistutbildningen minst ska uppnå samt behärska inom ramen för utbildningen.

**A Allmänna mål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären ha adekvat teoretisk och praktisk kunskap inom samtliga ämnen som anges i denna bilaga. Kunskapsnivån i de ämnen som anges i bilagan ska vara fördjupad jämfört med kunskapsnivån som krävs för en veterinärexamen vid Sveriges lantbruksuniversitet.

**B Specifika kunskapsmål**

Efter genomgången specialistutbildning ska veterinären:

1. Ha ett etiskt och professionellt förhållningssätt.
2. Ha god kunskap om och kunna tillämpa gällande lagstiftning samt ha god kunskap om på området relevanta nationella och internationella myndigheter och organisationer.
3. Ha god kunskap om djurvälstånd, smittskydd, hygien och förebyggande veterinärt folkhälsoarbete.
4. Kunna tolka och kritiskt granska vetenskapliga fakta samt samla in, bearbeta och redovisa data på ett vetenskapligt sätt.
5. Kunna fungera som kvalificerad utbildare och rådgivare inom specialistområdet.
6. Ha ingående kunskaper inom områdena epidemiologi och riskanalys samt god förmåga till riskbedömning, riskhantering och riskkommunikation avseende djurpopulationer och livsmedelskedjan.
7. Ha goda kunskaper om livsmedelsberedskap.
8. Ha ingående kunskaper om livsmedelsburna sjukdomar, smittsamma djursjukdomar, särskilt zoonoser, veterinärmedicinska preparat och resistensproblematik, andra ämnen som kan spridas via livsmedel och miljö samt livsmedlens funktion som spridningsväg.
9. Ha goda kunskaper om livsmedlens produktion och mikrobiologi, med tonvikt på animaliska livsmedel, samt om metoder för att förebygga och kontrollera spridning av sjukdomsframkallande ämnen genom livsmedel inklusive offentlig kontroll.
10. Kunna planera, leda och genomföra utredningsarbete inom specialistområdet.
11. Ha goda kunskaper om hur djurhållning, livsmedelsproduktion och veterinär verksamhet påverkar vatten och miljö samt hur vatten och miljö påverkar djurhållning, livsmedelsproduktion och veterinär verksamhet.

12. Ha goda kunskaper om global djur- och folkhälsa.
13. På ett tydligt och strukturerat sätt i tal och skrift kunna kommunicera relevant information till kollegor, djurägare, allmänhet, företag och myndigheter.

***Bilaga 8***

**SPECIFIKA ÄMNESOMRÅDEN INOM SJUKOMAR HOS HUND OCH KATT RESPEKTIVE HÄST**

Bilagan innehåller de mål som en veterinär under specialistutbildningen som minst ska uppnå samt behärska inom ramen för utbildningen.

**A Allmänna mål**

Efter genomgången ämnesutbildning ska veterinären ha ytterligare fördjupade kunskaper och färdigheter inom ämnet jämfört med den veterinär som genomfört specialistutbildningen inom sjukdomar hos hund och katt respektive häst enligt bilaga 1 och 2 till dessa föreskrifter.

**B Specifika mål**

Veterinären ska inom sitt ämnesområde utöver de allmänna målen:

1. Vara väl förtrogen med vetenskaplig metodik samt områdets vetenskapliga utveckling.
2. Ha en hög klinisk kompetens.
3. Aktivt kunna bidra till andra veterinärers fortbildning.
4. Genom eget arbete kunna föra ämnesområdet framåt.